

Talenten

“Lieve help! Wat is er met jou gebeurd?” Sonja, die in de ontbijtkamer bezig is met het gereedzetten van het ontbijtservies voor de volgende ochtend, ziet hen door de openstaande deur voorbijgegaan.

“Sorry, ik maak alles nat,” zegt Paul, die in de gang is blijven staan en zich duidelijk niet op zijn gemak voelt.

“Hij is in het water gevallen,” verklaart Carolien die al op de eerste tree van de trap stond, maar weer teruggekomen is.

“Jaaaaa, dat zie ik.” Sonja laat de ontbijtboel staan en komt naar hen toe.

“Hoe is dat gekomen?”

“Ik viel met een vaart in de vaart,” probeert Paul te schertsen, maar hij bibbert van top tot teen.

“Wat is er aan de hand?” Kees is komen opdagen en bekijkt het tafereel met een brede frons op zijn gezicht. “Oh jee, ik zie het al. Kom op, jij hebt een warme douche nodig. Ga maar naar boven, op het moment is niemand in de badkamer, de douches zijn vrij.”

“Ik maak alles nat,” zegt Paul maar Kees weert hem af: “Daar zijn tapijten toch voor, nietwaar. Laat maar druppelen!”

Paul gaat met Kees naar boven en Sonja roept hem achterna dat ze verse koffie gaat zetten en dat ze hem in de ontbijtkamer verwacht als hij warm en schoon in droge kleren is.

“Kom mee,” beduidt ze en Carolien volgt haar in de ontbijtkamer. Ze trekt haar jas uit en legt hem over een stoel, muts en sjaal erbovenop.

Met een zucht zinkt ze in de stoel ernaast en legt beide handen op haar buik.

“Alles goed met je?” Sonja kijkt haar bezorgd vanaf het aanrecht aan, waar ze de koffiekan uitspoelt en daarna gemalen koffie in de filter doet.

“Met mij is alles goed,” stelt Carolien haar gerust. “Ik moet gewoon even bijkomen. Het is mijn schuld dat Paul in het water gevallen is.” Ze biecht haar verhaal, terwijl Sonja water in het koffiezetapparaat giet en vervolgens op de knop drukt.

“Ziezo,” zegt haar gastvrouw tevreden en staat met beide handen in de zij voor het apparaat, dat al gauw begint te pruttelen. Dan plaatst ze kopjes en lepeltjes op een dienblad. “Om met de woorden van mijn moeder te spreken: “Een bakkie koffie doet wonderen.”

Carolien sluit haar ogen en zegt: "En de wonderen zijn de wereld nog niet uit."

"Wat een voorspelling." Sonja vult een kannetje met melk en plaatst de suikerpot op het dienblad.

Carolien opent haar ogen. "Dat zijn jouw eigen woorden Sonja, jij hebt zelf gezegd dat wonderen gebeuren. Dat dromen en wensen uitkomen."

"En daar sta ik achter. Daar sta ik voor. Daar gá ik voor!" Sonja heft een winnaarsvuist omhoog en lacht.

Carolien kan niet anders, ze moet meelachen met deze vrouw die zo'n optimistische aard heeft en met beide benen op de grond staat. Een hartelijke vrouw die van aanpakken weet en een gezellige sfeer verspreidt. Een ideale gastvrouw die meevoelend is en weet wat iemand nodig heeft.

Dan sluipt een gedachte door haar hoofd, een inzicht, een besef. Ze realiseert zich, dat zijzelf ook deze kwaliteiten heeft en dat ze deze talenten heel graag meer zou willen uitleven.